

OVERDENKING

LEVEN UIT DE BRON!

Lezen: Johannes 4: 1 - 42

In dit evangeliegedeelte lezen we hoe de Here Jezus, onderweg in Samaritaans gebied, vermoeid van de reis pauzeert bij een bron. Zijn leerlingen gaan naar de stad om eten te kopen. Wanneer de Here Jezus daar alleen zit, komt er op een ongebruikelijk moment van de dag, rond het middaguur, een vrouw naar de bron om water te putten. Water putten was overwegend vrouwenwerk. Waarschijnlijk had deze vrouw ervoor gekozen om de ontmoeting met de andere vrouwen uit het dorp uit de weg te gaan. Het was gebruikelijk om aan het begin van de dag, of aan het eind van de middag water te gaan putten. Water putten was een noodzakelijk gebeuren, iedere dag opnieuw. Tegelijkertijd was het een sociale bezigheid. Daar ontmoette je elkaar, sprak je elkaar. Voorstelbaar is, dat er ook over elkaar gesproken werd. En misschien had deze vrouw er daarom juist wel heel erg genoeg van om op het zelfde moment als de andere vrouwen bij de bron te zijn. We lezen dat haar relaties een afwijkend patroon vertoonden. Ze had al vijf mannen gehad en haar huidige man was niet haar echtgenoot. In de ontmoeting met de Here Jezus wordt dit bloot gelegd. In een gesprek dat schijnbaar oppervlakkig begonnen was, met als concrete aanleiding het water putten uit de bron. De Here Jezus had aan de vrouw water te drinken gevraagd. Die vraag kwam bij de vrouw vreemd over gerekend naar de verstoorde verhoudingen tussen Joden en Samaritanen in die dagen. Bovendien was het ook niet geheel volgens de gewoonte dat een onbekende man met een onbekende vrouw een gesprek aanknoopte. Na de terughoudende reactie van de Samaritaanse vrouw, getuigt de Here Jezus van Zijn geweldige aanbod van levend water. Aanknopen bij de concrete situatie van dat moment getuigt de Here Jezus van het geweldige aanbod van Zijn komst en werk. Levend water, dat bovendien voorgoed je dorst lest, daar heeft de vrouw wel oren naar, in praktische zin. Dat scheelt immers een hoop gesjouw. Dan hoeft ze nooit meer naar de bron om water te putten. Vragenderwijs gaat de Here Jezus haar bepalen bij haar diepste levensdorst. Bij de vrouw uit zich dit op het terrein van haar veelvuldige relaties. Omdat de Here Jezus er blijk van

geeft de vrouw te doorgronden en haar omstandigheden te kennen, komt de vrouw tot het inzicht dat ze hier met een profeet van doen heeft, met iemand die haar van Godswege aanspreekt. Het gesprek gaat verder over geloof en aanbidding. De Here Jezus benadrukt dat het niet op plaatsen en vormen aankomt, maar op het echte aanbidden van de Vader in Geest en in waarheid. Dan blijkt dat er ook bij deze Samaritaanse vrouw een Messiasverwachting leeft. Daarop maakt de Here Jezus Zich als de Messias bekend. En de vrouw gelooft Hem en gaat ervan getuigen. nota bene, haar kruik laat ze staan, het noodzakelijke alledaagse water kan wachten, en ze gaat de stad in en spreekt de mensen aan. Nu gaat ze de mensen niet uit de weg, maar zoekt ze integendeel op om van de Messias te getuigen. En de mensen geven haar gehoor.

In deze geschiedenis uit het evangelie wordt duidelijk dat de Here Jezus ons een geweldig aanbod doet dat nog veel verder gaat dan onze alledaagse noden. En we zien hoe de woorden van de Here Jezus op hetzelfde moment waarheid en werkelijkheid zijn en worden. Het water dat de Here Jezus ons schenkt, wordt in ons ook tot een bron. Professor H. Berkhof heeft bij dit gedeelte eens gezegd: "Eerst vind je een bron en dan word je een bron". Wanneer wij willen leven uit de bron, ontvangen ook wij meer dan genoeg voor ons leven, ja zelfs een overvloed om van en mee te delen.

Ds. M. A. Bos